

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE WOJEWODY LUBUSKIEGO

Nr NK-I.4131.183.2017.ACze

z dnia 21 września 2017 r.

Rada Miejska Szlichtyngowa

Działając na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz.U.2016.446 t.j. ze zm) stwierdzam nieważność uchwały Rady Miejskiej Szlichtyngowa Nr XXXIII/187/17 z dnia 18 sierpnia 2017 r. w sprawie: zmiany uchwały Nr XXVIII/200/12.

Uzasadnienie

W dniu 18 sierpnia 2017 r. Rada Miejska Szlichtyngowa podjęła uchwałę Nr XXXIII/187/17 w sprawie: zmiany uchwały Nr XXVIII/200/12. Uchwała ta została doręczona organowi nadzoru w dniu 28 sierpnia 2017 roku.

Analiza przedmiotowej uchwały wykazała, że narusza ona istotnie prawo, tj. art. 25 ust. 4 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz.U.2016.446 t.j. ze zm).

Powyższą uchwałą Rada Miejska Szlichtyngowa dokonała zmiany uchwały Nr XXVIII/200/12 z dnia 28 grudnia 2012 r., w sprawie ustalenia wysokości i zasad otrzymywania diety przez radnych gminy, dodając do § 1 tej uchwały ust. 4 w brzmieniu: „Jeżeli Radny nie ma żadnych wydatków i strat związanych ze sprawowaniem funkcji radnego, zrzeka się prawa do diety, poprzez złożenie stosownego oświadczenia Przewodniczącemu Rady”.

W podstawie prawnej uchwały Rada Miejska wskazała art. 25 ust. 4 i 8 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym dalej zwaną u.s.g., Stosownie do przywołanych przepisów - na zasadach ustalonych przez radę gminy radnemu przysługują diety oraz zwrot kosztów podróży służbowych (ust.4). Rada gminy przy ustalaniu wysokości diet radnych bierze pod uwagę funkcje pełnione przez radnego (ust.8).

Zgodnie z art. 25 ust. 4 u.s.g. rada gminy może ustanowić zasady, na jakich radnemu będzie przysługiwała dieta. Na tle tego przepisu utrwalone jest stanowisko, że z użytego przez ustawodawcę zwrotu „na zasadach ustalonych przez radę” wynika, że pozwala on radzie gminy na sprecyzowanie reguł (zasad), na jakich przysługiwać będzie rekompensata (wyrównanie wydatków i strat) w związku z wykonywaniem mandatu radnego. Skoro dieta sprowadza się do wyrównania wydatków i strat wynikających z wykonywaniem funkcji radnego, to osoba pełniąca tę funkcję zachowuje prawo do zwrotu kosztów i wydatków poniesionych w związku ze sprawowaniem tej funkcji, a nie z tytułu samego faktu bycia radnym.

W ocenie organu nadzoru, treść ust. 4 w § 1 uchwały Rady Miejskiej Szlichtyngowa nie ustala „zasady” o której mowa w art. 25 ust. 4 u.s.g. Zdaniem organu nadzoru rozstrzyganie w uchwale Rady Miejskiej kwestii „(...) zrzeczenia się prawa do diety poprzez złożenie stosownego oświadczenia Przewodniczącemu Rady”, stanowi przekroczenie kompetencji przyznanych radzie gminy. Rada gminy nie jest uprawniona do nakazywania radnemu gminy zrzeczenia się diety w przypadku kiedy nie ponosi on żadnych wydatków ani strat związanych ze sprawowaniem mandatu. Ponadto jak już wcześniej wskazano dieta jest uzależniona od rzeczywistego wykonywania mandatu przez radnego. Może się okazać na przykład, że radny wykonując swój mandat spotyka się z mieszkańcem gminy w dzień wolny od pracy.

Pracodawca nie musi zatem radnego zwalniać z pracy, a tym samym radny nie traci zarobku z tego tytułu. Brak kosztów po stronie radnego nie spowodował, że radny w tym czasie nie wykonywał mandatu. Tymczasem zgodnie z kwestionowaną uchwałą w takim przypadku radny mimo że wykonuje swój mandat nie otrzyma diety, której zresztą sam będzie musiał się zrzec.

Mając na względzie powyższe, orzeczono jak na wstępie.

Zgodnie z art. 92 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym stwierdzenie przez organ nadzoru nieważności uchwały rady gminy wstrzymuje jej wykonanie w zakresie objętym stwierdzeniem nieważności, z dniem doręczenia rozstrzygnięcia nadzorczego.

Od niniejszego rozstrzygnięcia służy prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gorzowie Wlkp. w terminie 30 dni od doręczenia rozstrzygnięcia za pośrednictwem Wojewody Lubuskiego.

z up. Wojewody Lubuskiego
Dyrektor Wydziału Nadzoru i Kontroli

Teresa Kaczmarek